

Thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc và những hệ lụy toàn cầu

Báo cáo ngắn do Các Bác sĩ Chống Thu
hoạch Nội tạng Cưỡng bức

Tháng 05/2020

Lời tựa

Năm 1984, Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đã thông qua các điều khoản cho phép thu hoạch nội tạng từ các tù nhân bị hành quyết. Điều này cho phép Trung Quốc thực hiện ghép tạng khi không có chương trình hiến tạng tự nguyện, công khai. Trung Quốc luôn nằm trong số những quốc gia có tỷ lệ hiến tạng trên 1 triệu dân thấp nhất thế giới.

Không có bất kỳ thay đổi nào trong luật pháp năm 1984 và không có bất kỳ chương trình hiến tạng công khai nào được thực hiện, nhưng số ca ghép tạng hàng năm ở Trung Quốc đã tăng ít nhất 300% trong một vài năm sau năm 1999. Không có bất kỳ lời giải thích hợp lý nào cho sự nguồn nội tạng dồi dào một cách đột ngột và thời gian chờ đợi ngắn chưa từng có, chưa đến 14 ngày để được ghép tạng, câu hỏi rằng những nội tạng đó đến từ đâu đã dấy lên vào những năm đầu của thế kỷ 21.

Năm 2006, một số nhân chứng độc lập và cuộc điều tra ban đầu cho thấy những nội tạng ghép tạng đó đã chôn ngói cho làn sóng ghép tạng bùng nổ ở Trung Quốc được thu hoạch từ các tù nhân lương tâm, chủ yếu là từ các học viên Pháp Luân Công, nạn nhân của nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức có hệ thống và có tổ chức của nhà nước ở quy mô

chưa từng có trong lịch sử. Pháp Luân Công, còn được gọi là Pháp Luân Đại Pháp, là một môn tu luyện tâm linh truyền thống mà các học viên tu luyện tâm tính chiếu theo các nguyên lý Chân, Thiện, và Nhẫn.

Tháng 07/1999, Giang Trạch Dân, lãnh đạo đương thời của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), đã phỉ báng và đặt môn tu luyện ôn hòa này ngoài vòng pháp luật, đồng thời khiến các học viên Pháp Luân Đại Pháp phải gánh chịu cuộc đàn áp tàn bạo trên toàn quốc kéo dài hơn hai thập niên. Những tội ác cơ bản phản nhân loại, bao gồm đàn áp tín ngưỡng liên tục và thu hoạch nội tạng cưỡng bức không hề suy giảm, đã leo thang trong 20 năm qua dưới sự phản ứng yếu ớt trên toàn cầu và được ví như cuộc Diệt chủng Lạnh chống lại Pháp Luân Công.

Thế giới từng phần nộ trước các thí nghiệm y khoa trong các trại tập trung của Đức Quốc xã, nhưng lại chưa bao giờ chứng kiến một chính quyền sát hại những người bị giam giữ một cách có hệ thống để lấy nội tạng, kiếm tiền từ thi thể của các tù nhân để tài trợ và duy trì hoạt động kinh doanh ghép tạng sinh lợi trên toàn quốc. Ngoài việc giải thích chi tiết các bằng chứng, báo cáo này sẽ đóng vai trò như lời kêu gọi hành động chống lại nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức có hệ thống từ các học viên Pháp Luân Công và tất cả các tù nhân lương ở Trung Quốc.

DAFOH là một hiệp hội vận động đạo đức y khoa có giấy phép tại Hoa Kỳ. Sứ mệnh của DAFOH bao gồm việc cung cấp cho cộng đồng y tế và công chúng những phát hiện khách quan về nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức, được hiểu là việc thu mua nội tạng mà không có sự đồng ý, trái với ý muốn của người hiến tạng trong trường hợp việc thu hoạch nội tạng khiến người hiến tạng tử vong.

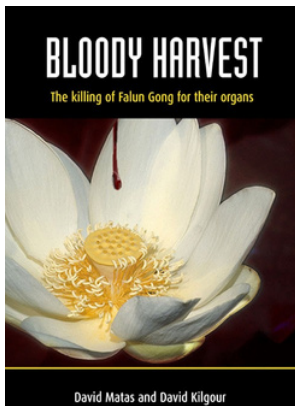
*Bác sĩ Chống Thu hoạch Nội tạng Cưỡng bức
1300 I Street NW, Suite 400
Washington, DC 20005
www.dafoh.org*

Nội dung

1. Lịch sử thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc	4
2. Tình hình hiện tại ở Trung Quốc	5
3. Những con số hiến tạng đáng kinh ngạc	6
4. Ghép tạng ở Trung Quốc và trên toàn thế giới	8
5. Diệt Chủng Lạnh và tội ác phản nhân loại	10
6. Phản ứng trên toàn cầu đối với nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc	11

History of Forced Organ Harvesting in China

Vào năm 1984, Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đã thông qua các điều khoản cho phép thu hoạch nội tạng từ các tù nhân bị hành quyết. Việc thu hoạch nội tạng từ các tù nhân bị kết án, bị tước quyền tự do đưa ra các quyết định sáng suốt, đã bị Hiệp hội Y khoa Thế giới (WMA) lên án vì vi phạm Nguyên tắc Hướng dẫn của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) về hiến và ghép tạng. Cho đến năm 2013, Trung Quốc không có chương trình hiến tạng công và nội tạng để ghép tạng chủ yếu được lấy từ các tù nhân.

Ấn bản năm 2006 quyền sách "Thu hoạch đẫm máu" của hai tác giả David Kilgour và David Matas, lần đầu tiên làm chệch hướng các cáo buộc về nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc

Vào năm 2006, lần đầu tiên có những cáo buộc đưa tin rằng Trung Quốc đang thu hoạch nội tạng không chỉ từ những tội phạm bị kết án tử hình mà còn từ các tù nhân lương tâm bị giam giữ vì niềm tin tâm linh, chính trị, hoặc những tư tưởng bất đồng chính kiến khác. Vợ của một bác sĩ phẫu thuật Trung Quốc đã tuyên bố công khai hồi tháng 03/2006 rằng chồng bà đã nói với bà rằng ông đã cắt bỏ giác mạc của 2,000 học viên Pháp Luân Công bị giam giữ. Tuyên bố của bà đã được chứng thực bởi hai nguồn tin khác nhau, một ký giả và một bác sĩ quân y kỳ cựu ẩn danh.

Những cáo buộc này đã dẫn đến cuộc điều tra ban đầu của hai tác giả David Kilgour và David Matas vào tháng 06/2006. Họ gọi điện đến các bệnh viện Trung Quốc giả vờ cần ghép nội tạng. Một số lượng lớn các bác sĩ liên hệ tại các bệnh viện này đã thừa nhận qua điện thoại rằng họ dùng nội tạng "tươi" từ các học viên Pháp Luân Công.

Các nhà điều tra quốc tế đã viết những phát hiện độc lập về tội ác thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc kể từ năm 2006. Ông David Kilgour (trái), Tiến sĩ David Matas (giữa) và ông Ethan Gutmann (phải).

Nhiều cuộc điều tra được tiến hành kể từ năm 2006 đã thu thập được một lượng lớn bằng chứng. Báo cáo cập nhật của các tác giả Kilgour, Gutmann và Matas được công bố vào năm 2016, đã tiết lộ rằng số lượng thực tế của các ca phẫu thuật ghép tạng hàng năm ở Trung Quốc lớn hơn nhiều lần so với con số chính thức do chính quyền báo cáo. Báo cáo năm 2016 ước tính rằng hơn 60,000 ca ghép tạng được thực hiện tại Trung Quốc hàng năm. Vào tháng 06/2019, Tòa án nhân dân quốc tế, được gọi là Tòa án độc lập điều tra Trung Quốc (China Tribunal), đã đưa ra phán quyết cuối cùng về các hoạt động thu hoạch nội tạng cưỡng bức của Trung Quốc. Hội đồng gồm bảy thành viên do Ngài Geoffrey Nice, luật sư cố vấn của Nữ hoàng Anh (QC), công tố viên chính trong phiên tòa xét xử cựu Tổng thống Serbia Slobodan Milošević làm chủ tịch, đã phát hiện rằng việc thu hoạch nội tạng cưỡng bức từ tù nhân đã diễn ra "trên quy mô lớn bởi các tổ chức và cá nhân được nhà nước hậu thuẫn hoặc chấp thuận..." và không có dấu hiệu nào cho thấy các hoạt động này, bị Tòa án buộc tội là Tội ác phản nhân loại đã chấm dứt. Hội đồng đánh giá [dữ liệu] là đáng tin cậy khi có từ 60,000 đến 90,000 ca phẫu thuật ghép tạng diễn ra ở Trung Quốc mỗi năm, một con số cao hơn nhiều so với số liệu thống kê chính thức, và những học viên Pháp Luân Công có khả năng là "nguồn chính" cung cấp nội tạng cho hoạt động thu hoạch nội tạng cưỡng bức.

Tình hình hiện tại ở Trung Quốc

Năm 2015, Trung Quốc tuyên bố rằng họ đã chấm dứt thu hoạch nội tạng từ các tù nhân bị hành quyết và chuyển sang dùng nội tạng từ chương trình hiến tạng công cộng mới thành lập, đồng thời tuyên bố rằng tất cả nội tạng được sử dụng để ghép tạng ở Trung Quốc sau năm 2015 sẽ chỉ được mua qua chương trình hiến tạng tự nguyện.

Điều đáng chú ý là một cá nhân là bác sĩ y khoa, không phải đại diện của chính quyền Trung Quốc, là người đã đưa ra tuyên bố này. Điều này vẫn chưa được kiểm chứng liệu thông báo này có thể hiện chính sách chính thức và có sự ràng buộc về mặt pháp lý ở Trung Quốc hay không. Hơn nữa, vẫn chưa có sự thu hồi chính thức nào đối với các điều khoản năm 1984 cho phép dùng nội tạng của tù nhân bị hành quyết. Vì vậy, cơ sở pháp lý đằng sau việc thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc là không rõ ràng. Nhận thức cho rằng Trung Quốc đã cải tổ hoạt động ghép tạng bằng cách chấm dứt việc thu mua nội tạng phi đạo đức từ bất kỳ tù nhân nào vẫn chưa được xác thực. Sự giám sát và điều tra độc lập cho thấy điều ngược lại.

Tháng 11/2017, một nhóm làm phim Nam Hàn từ Đài Truyền hình TV Chosun đã ghi lại các cuộc trò chuyện bằng camera ẩn tại Trung tâm Ghép tạng Thiên Tân tại thành phố Thiên Tân, Trung Quốc. Một điều dưỡng Trung Quốc được ghi hình cho biết thời gian chờ đợi để lấy nội tạng là khoảng hai tuần, nhưng nếu trả thêm tiền, thì thời gian chờ đợi có thể giảm xuống còn hai ngày. Điều này chưa từng xảy ra ở những quốc gia chỉ phụ thuộc vào việc hiến tạng công khai và tự nguyện. Hơn nữa, điều dưỡng này cho biết có nhiều bệnh nhân đến từ Nam Hàn và Trung Đông, cho thấy rằng du lịch ghép tạng đang diễn ra tích cực ở Trung Quốc. Vị điều dưỡng này cũng nói rằng mặc dù du lịch ghép tạng không được chính thức cho phép, nhưng chính quyền Trung Quốc biết rõ điều này và nhắm mắt làm ngơ.

Theo báo cáo, Năm 2017, hơn 15,000 ca ghép tạng đã được thực hiện ở Trung Quốc. Các quan chức tuyên bố rằng mục tiêu của Trung Quốc là vượt qua Hoa Kỳ về số lượng ca ghép tạng vào năm 2020. Trong nhiều năm, các bệnh viện Trung Quốc đã cung cấp các ca phẫu thuật ghép tạng cho các bệnh nhân cả trong lẫn ngoài nước với thời gian chờ đợi ngắn chưa từng thấy.

Một số ca ghép tạng đã được lên lịch thực hiện chỉ với thông báo trước hai tuần. Trong một trường hợp, một bệnh nhân người Canada đã được ghép thận chỉ sau ba ngày.

Bất chấp tuyên bố của Trung Quốc từ năm 2015 rằng chương trình hiến tạng của nước này là nguồn nội tạng duy nhất để ghép tạng, việc giám sát và phân tích độc lập về dữ liệu hiến tạng của Trung Quốc cho thấy có những điểm bất thường và rất mâu thuẫn. Vì vậy, câu hỏi vẫn là nguồn gốc thực sự của nội tạng được sử dụng trong các ca phẫu thuật ghép tạng ở Trung Quốc. Các nhà điều tra quốc tế đã công nhận rằng ở Trung Quốc tồn tại một nhóm người hiến tạng sẵn có, không được tiết lộ, sẵn sàng tương hợp và bị thu hoạch nội tạng cưỡng bức bất cứ lúc nào.

Trong suốt chiều dài lịch sử, ĐCSTQ đã bỏ tù và loại bỏ những người bị Đảng này xem là không mong muốn, như những người bất đồng chính kiến, những người thuộc các dân tộc thiểu số, và các tín đồ tôn giáo. Tháng 01/2017, tờ Financial Times trích dẫn rằng Chủ tịch Tòa án Tối cao Trung Quốc nói rằng ĐCSTQ đứng trên Hiến pháp, cho thấy ĐCSTQ đứng trên bất kỳ luật pháp nào hoặc tiêu chuẩn đạo đức nào của Trung Quốc, và rằng bất kỳ hình thức đàn áp hoặc loại bỏ những người bất đồng chính kiến nào bị ĐCSTQ trừng phạt đều được cho phép ở Trung Quốc.

Khi đó, việc thu hoạch nội tạng cưỡng bức tù nhân ở Trung Quốc có thể được xem là không vi phạm các tiêu chuẩn đạo đức và luật pháp phương Tây mà là một hành động hợp pháp dưới sự cai trị của ĐCSTQ. Vì các chỉ thị của ĐCSTQ vượt qua Hiến pháp Trung Quốc, nên không có hệ thống tư pháp độc lập nào ở Trung Quốc có thể hoặc sẽ truy tố tội thu hoạch nội tạng cưỡng bức do nhà nước hậu thuẫn.

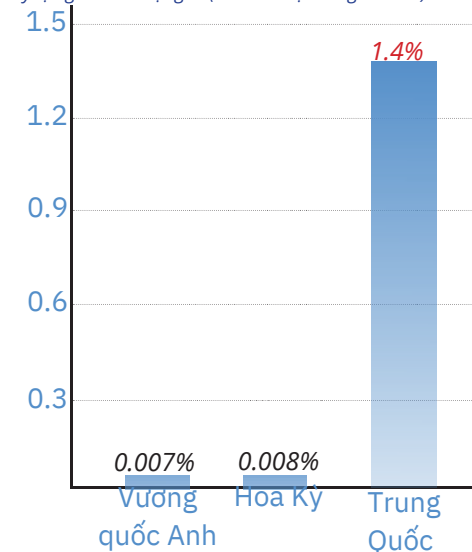
Nghiên cứu học thuật của tác giả Cheung và các cộng sự gần đây đã tiết lộ mối liên hệ trực tiếp giữa cuộc bức hại các học viên Pháp Luân Công do cựu tổng bí thư Giang Trạch Dân khởi xướng và nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức, đồng thời mô tả cuộc bức hại là một cuộc Diệt chủng Lạnh, là hình thức diệt chủng diễn ra chậm rãi, được che giấu nhưng vẫn có tính tàn phá, vẫn tiếp tục không suy giảm cho đến ngày nay.

3

Những con số hiến tạng đáng kinh ngạc

	Vương quốc Anh	Hoa Kỳ	Trung Quốc (2017)
Người hiến tạng đã ghi danh	~ 21 triệu	~ 140 triệu	375, 000
Người hiến tạng đủ điều kiện mỗi năm (Người cuối cùng hiến tạng)	1,364	10,284	5,146
Tỷ lệ người hiến tạng (người hiến tạng đủ điều kiện/ người hiến tạng đã ghi danh)	1,364 / 21m <0.007%	10,284 / 140m <0.008%	5,146 / 375,000 1.4%

Tỷ lệ người hiến tạng % (đủ điều kiện/đã ghi danh)

Hình 3.1 Tỷ lệ hiến tạng phản ánh số lượng người hiến tạng đã ghi danh cuối cùng sẽ hiến tạng cho người nhận (số lượng). Trung Quốc tuyên bố số lượng người hiến tạng cao hơn gần 200 lần so với ở Vương quốc Anh và Hoa Kỳ

Năm 2015, Trung Quốc tuyên bố đã chấm dứt việc thu hoạch nội tạng từ các tù nhân bị hành quyết và tất cả nội tạng được dùng trong ghép tạng sẽ đến từ chương trình hiến tạng công của nước này. Tuy nhiên, có những khác biệt và thiếu độ tin cậy trong các giải thích chính thức của Trung Quốc về nguồn cung nội tạng cả trước và sau năm 2015.

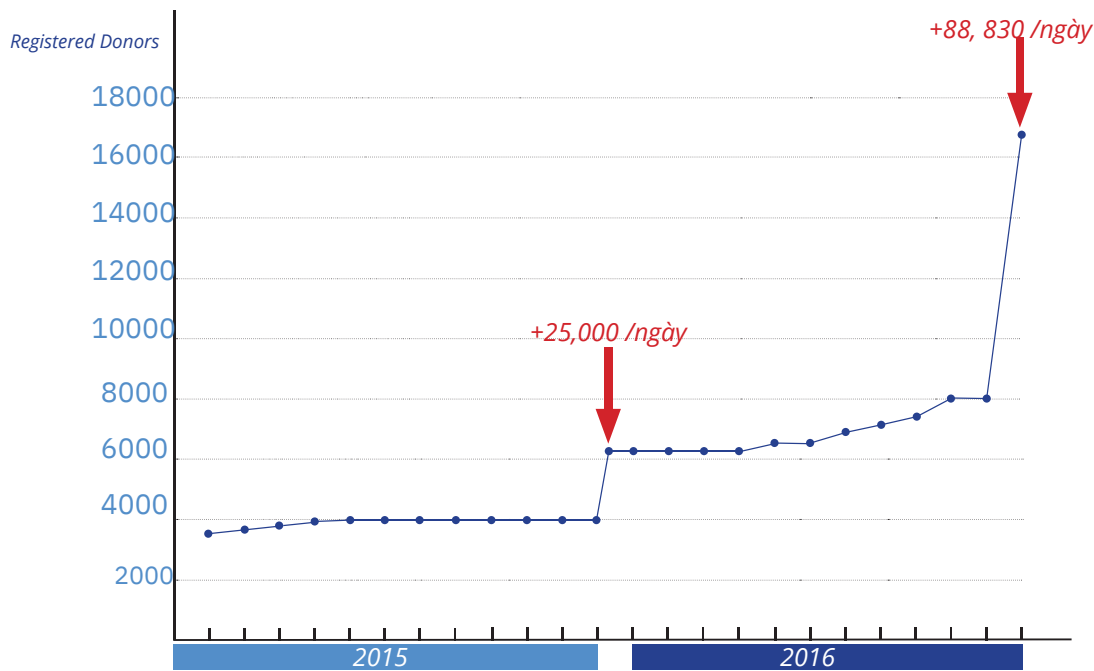
So sánh ở cấp độ quốc gia về số lượng người hiến tạng đã ghi danh cho thấy tỷ lệ hiến tạng bất thường ở Trung Quốc. Năm 2017, Trung Quốc chỉ có khoảng 375,000 người ghi danh hiến tạng. Con số này là nhỏ hơn so với Hoa Kỳ (U.S.) và Vương quốc Anh (U.K.).

Với giả định rằng số lượng người hiến tạng đã ghi danh là có thật, số lượng nội tạng thực sự được mua để ghép tạng từ những người hiến tạng đủ điều kiện là rất lớn, gấp ba lần số lượng ở Anh và chỉ bằng một nửa ở Mỹ.

Sự khác biệt về số lượng người hiến tạng thực tế với người hiến tạng đủ điều kiện ghi danh là rất đáng kể. Giả sử những con số từ Trung Quốc là chính xác, và rằng việc người Trung Quốc không sẵn lòng hiến tạng xét từ góc độ truyền thống sẽ không phát sinh thêm các trường hợp hiến tạng nội tạng ngoài chương trình hiến tạng công này, Trung Quốc đã thu được nội tạng nhiều hơn 140 lần từ chương trình hiến tạng kéo dài 4 năm của họ so với nhiều chương trình hiến tạng được thành lập từ nhiều thập niên trước ở cả Hoa Kỳ lẫn Vương quốc Anh.

Nhiều lo ngại hơn về tính xác thực từ số lượng người hiến tạng ở Trung Quốc xuất hiện sau 18 tháng theo dõi số lượng người hiến tạng được đăng trên trang web của Hội Chữ thập đỏ Trung Quốc. Hoạt động giám sát cho thấy có hai mức tăng đột biến, một là vào cuối năm 2015 và mức còn lại là vào cuối năm 2016.

Tính đến ngày 31/12/2015, số lượng người ghi danh hiến tạng đã tăng đúng 25,000 người. Mỗi

Hình 3.2 DAFOH đã theo dõi số lượng người hiến tạng được ghi nhận chính thức ở Trung Quốc trong khoảng thời gian 18 tháng và ghi nhận những bước nhảy thống kê bất thường trong dữ liệu

người hiến tạng đã ghi danh phải là một cá nhân có danh tính thực, do đó, thật đáng ngờ khi có bộ số chính xác của 1,000 người hiến tạng đã ghi danh trong vòng 24 tiếng.

Trong tuần cuối cùng của năm 2016, hơn 88,000 người đã được thêm vào danh sách người ghi danh hiến tạng. Tháng 11/2019, một phân tích thống kê điều tra của các ông Robertson, Lavee, và Hinde cho thấy rằng đã có “việc sản xuất và

thao túng dữ liệu do con người chỉ thị” về chương trình hiến tạng của Trung Quốc, trong đó có việc phân loại sai những người hiến tạng không tự nguyện thành những người hiến tạng tự nguyện. Tóm lại, dữ liệu chính thức liên quan đến cái gọi là cải cách ghép tạng của Trung Quốc và chương trình hiến tạng của quốc gia này dường như đã bị thao túng.

Cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc và trên thế giới

Trung Quốc công bố số lượng ca ghép tạng hàng năm trên toàn quốc chứ không phải số lượng ca ghép tạng tại các trung tâm ghép tạng riêng lẻ. Điều này che giấu mọi sự xem xét kỹ lưỡng và xác thực số lượng ca ghép tạng thực tế.

Hệ thống Phản ứng Cấy ghép Nội tạng của Trung Quốc (COTRS) được điện toán hóa đã cho phép minh bạch một cách hiệu quả các hoạt động thu mua nội tạng của nước này. Trung Quốc loại bỏ mọi phương tiện truy tìm nguồn gốc nội tạng bằng cách không cung cấp hồ sơ và tài liệu y tế cho khách du lịch ghép tạng.

Trung Quốc tránh cung cấp những thông tin quan trọng có thể mời gọi hoặc cho phép sự giám sát chặt chẽ, không chỉ về số lượng ca ghép tạng mà còn trong các ấn phẩm y tế của các chuyên gia ghép tạng Trung Quốc. Thông tin quan trọng cung cấp thông tin chính xác về số lượng ca ghép tạng được thực hiện hoặc nguồn gốc của các bộ phận hiến tạng vẫn chưa được rõ ràng.

Những ý chính:

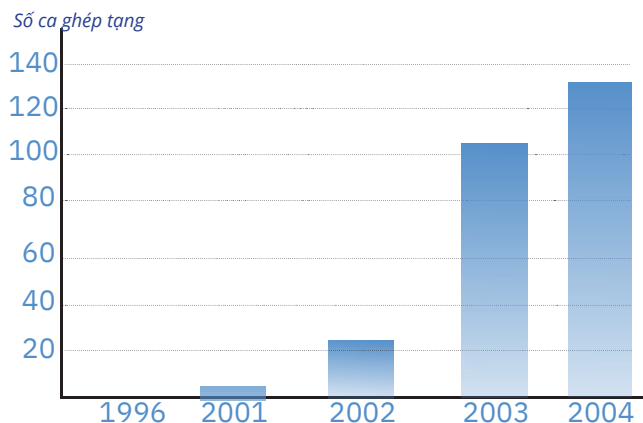
4.1 Khối lượng ghép tạng lớn cùng với số lượng ca ghép tạng hàng năm tăng mạnh từ năm 1999 đến năm 2004 cho thấy, nếu không có chương trình hiến tạng thay thế, thì số lượng án tử hình sẽ tăng lên hoặc xuất hiện nguồn nội tạng mới.

4.2 Sự chênh lệch giữa cơ sở hạ tầng ghép tạng đang phát triển và sự trì trệ rõ ràng về số lượng ghép tạng hàng năm trong hơn mười năm từ năm 2006 đến năm 2016 là không thể tin được. Trong bối cảnh này, chúng tôi cũng nhấn mạnh sự khác biệt không thể tin được giữa nguồn nội tạng được công bố ban đầu (tội phạm bị hành quyết) và các yêu cầu vật chất để có đủ số lượng nội tạng đủ điều kiện từ nhóm nguồn duy nhất này; và

4.3 Nếu số lượng ca ghép tạng được công bố chính thức là chính xác thì vẫn có sự mâu thuẫn cơ bản giữa lời giải thích chính thức về nguồn cung cấp nội tạng và sự tăng trưởng được ghi nhận trong cơ sở hạ tầng ghép tạng và số ca phẫu thuật được báo cáo.

Sự tăng trưởng theo cấp số nhân của ngành ghép tạng Trung Quốc đóng vai trò trong hoạt động buôn bán nội tạng toàn cầu. Cần phải chú tâm cụ thể đến Trung Quốc, hiện là quốc gia dẫn đầu thế giới về số ca phẫu thuật ghép tạng, bởi vì quốc gia này đang sát hại các tù nhân dưới bất kỳ hình thức nào để lấy nội tạng, phạm tội thu hoạch nội tạng cưỡng bức phân nhân loại. Mặc dù có nạn buôn bán nội tạng ở các quốc gia khác, nhưng không có quốc gia nào trên thế giới thực hiện việc thu hoạch nội tạng cưỡng bức trên quy mô lớn và được nhà nước hậu thuẫn.

Trung Quốc là điểm đến chính cho du lịch ghép tạng toàn cầu. Trong một nghiên cứu xem xét 86 bài viết y khoa được xuất bản trong 15 năm, các tác giả nhận thấy rằng 63% tổng số khách du lịch ghép tạng trên toàn thế giới, được ghi lại trong các tài liệu nghiên cứu học thuật, đã đến Trung Quốc để nhận nội tạng.

Hình 4.1 Các ca ghép gan được thực hiện hàng năm tại Trung tâm ghép tạng Nội tạng Bệnh viện Trường Chinh. (Nguồn: website Bệnh viện ghép tạng Nội tạng Trường Chinh)

Nghiên cứu trường hợp:

Bệnh viện Số 1 Thiên Tân: Bệnh viện đứng đầu về số lượng ca ghép tạng

Bệnh viện Trung ương Số 1 Thiên Tân, một trong những bệnh viện bận rộn nhất và nổi tiếng nhất cả nước. Một bài phân tích điều tra về hoạt động của tổ chức này đã được ký giả và nhà nghiên cứu Matthew Robertson của The Epoch Times viết vào năm 2016. Hơn nữa, vào năm 2017, một bộ phim tài liệu bí mật của Nam Hàn đã xác nhận số lượng ca ghép tạng cao và thời gian chờ đợi tại bệnh viện vô cùng ngắn. Một số phát hiện chính bao gồm:

1.

Trung bình mỗi ngày có 2,000 dịch vụ ngoại trú được thực hiện; tỷ lệ sử dụng giường là 86%; giường ghép thận, gan đạt 90%. Tổng số giường dành cho ghép tạng tại Số 1 Thiên Tân vào khoảng năm 2008 là 500, tại Trung tâm ghép tạng Phương Đông. Toàn bộ các phòng ở các khách sạn gần đó đã được đặt chỗ cố định cho khách du lịch ghép tạng - chủ yếu đến từ Nam Hàn, nhưng cũng có cả từ Malaysia, Ai Cập, Nhật Bản, Hồng Kông, Đài Loan.

2. “Ban đầu, bệnh nhân phải chờ khoảng một tuần. Nhưng hiện nay, do ngày càng có nhiều người xếp hàng nên thời gian chờ đợi cũng kéo dài hơn. Thời gian dài nhất hiện nay là hơn 3 tháng một chút,” báo cáo trích dẫn từ một bài viết trên tờ Phoenix Weekly.

3. Theo các tài liệu quảng cáo của bệnh viện Thiên Tân dành cho bệnh nhân ngoại quốc, tổng số thời gian mà một khách du lịch ghép tạng dự kiến ở lại bệnh viện có thể từ một đến hai tháng, tùy thuộc vào thời gian chờ đợi để được ghép tạng và thời gian hồi phục. Nếu thời gian lưu trú trung bình của bệnh nhân là 30 ngày cho mỗi ca ghép tạng thì có thể có 5,400 ca ghép tạng mỗi năm được thực hiện tại Trung tâm ghép tạng Nội tạng Phương Đông từ cuối năm 2006 đến cuối năm 2008. Nếu mỗi ca nằm viện hai tuần, thì số ca ghép tạng có thể là 10.800 ca.

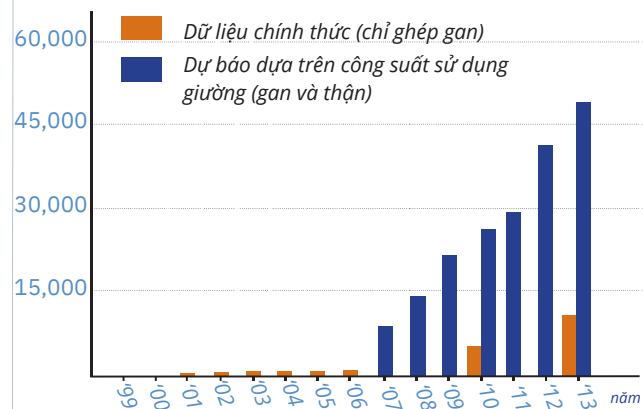
4. Trong khi đó, các con số chính thức cho thấy tổng số ca ghép tạng tích lũy tính đến năm 2014 là 10.000 ca - một phần nhỏ so với con số ước tính từ các hoạt động thực tế trong bệnh viện.

Bệnh viện Số 1 Thiên Tân Mở rộng công suất giường

Hình 4.2 Sự tăng trưởng nhanh chóng về công suất giường bệnh tổng thể tại Bệnh viện Trung ương Số 1 Thiên Tân, dựa trên các tài liệu nội bộ và báo cáo xây dựng. (Đồ họa phỏng theo báo cáo năm 2016 của Epoch Times)

Tổng số ca ghép tạng tích lũy Giả sử ở lại 1 tháng

Một dự báo cho thấy tổng số ca ghép tạng cộng dồn, dựa trên tỷ lệ sử dụng giường bệnh trong hồ sơ bệnh viện. Mặc dù dữ liệu chính thức hiện có chỉ dành cho ghép tạng gan và các con số dự kiến dựa trên gan và thận kết hợp, các ước tính vẫn cho thấy sự khác biệt rõ rệt giữa hiệu suất của chỉ một trung tâm ở Trung Quốc và con số chính thức được báo cáo liên tục chỉ là 10.000 ca ghép tạng cho toàn bộ Trung Quốc hàng năm.

Diệt Chủng Lạnh

Năm 2018, nghiên cứu học thuật do tác giả Cheung và các cộng sự tìm thấy bằng chứng cho thấy cuộc đàn áp Pháp Luân Công và thu hoạch nội tạng cưỡng bức, chủ yếu nhắm vào các tù nhân lương tâm Pháp Luân Công, dẫn đến hình thức diệt chủng cụ thể, một cuộc Diệt Chủng Lạnh diễn ra chậm rãi, được che giấu.

“Diệt Chủng Lạnh là chiến lược đa diện, không có giới hạn về phương tiện hoặc phương pháp nào có thể được dùng để xóa sổ hoàn toàn một nhóm mục tiêu ra khỏi xã hội.

Diệt Chủng Lạnh là một chiến lược đa diện, không có giới hạn về phương tiện hoặc phương pháp nào có thể được dùng để xóa sổ hoàn toàn một nhóm mục tiêu ra khỏi xã hội. Đó là chiến lược do Giang Trạch Dân, người khởi xướng cuộc đàn áp Pháp Luân Công vào tháng 07/1999, dùng để xóa sổ triệt để và hiệu quả các học viên Pháp Luân Công mà không đánh động đến cộng đồng quốc tế.

Phản ứng của quốc tế sau vụ thảm sát sinh viên năm 1989 tại Quảng trường Thiên An Môn đã khiến việc xóa sổ Pháp Luân Công nhanh chóng và cấp bách trở thành nguy cơ đối với giới lãnh đạo Trung Quốc. Để tiến hành một cuộc đàn áp xuyên suốt trên toàn quốc, lực lượng cảnh sát đặc biệt, Phòng 610, được thành lập ngày 10/06/1999 với mục đích duy nhất là tiêu diệt môn tu luyện tinh thần Pháp Luân Công. Phòng 610 đã dùng các chi nhánh trên khắp xã hội Trung Quốc, bao gồm các trường học, các trường đại học, nơi làm việc, tòa án và văn phòng chính phủ để thực thi các chỉ thị xóa sổ.

Vì ĐCSTQ hành động từ bên trên và bên ngoài hệ thống tư pháp quốc gia cũng như kiểm soát tất cả các phương tiện truyền thông và sự tuyên truyền ở

Trung Quốc, nên cuộc Diệt Chủng Lạnh đối với Pháp Luân Công là vô hình đối với công chúng. Chỉ những người tham gia vào cuộc bức hại mới biết được điều đó.

ĐCSTQ cũng đã thực hiện kiểm duyệt trong các xã hội dân chủ trên khắp thế giới qua việc thao túng các phương tiện truyền thông thế giới cũng như áp lực kinh tế và chính trị lên các ngành công nghiệp, tài chính, trường đại học và bệnh viện của các quốc gia khác. Nếu sự kiểm duyệt này, cùng với các hành vi vi phạm nhân quyền khác như hệ thống nhận dạng khuôn mặt và điểm tín dụng xã hội của Trung Quốc, được phép lan rộng và phát triển ở các quốc gia khác, thì nạn Diệt Chủng Lạnh ở Trung Quốc có thể tiếp tục không suy giảm, như đã xảy ra trong nhiều năm, là kết quả của sự im lặng do chính Trung Quốc gây ra trên toàn thế giới.

Nguồn: Minghui.org

Các học viên Pháp Luân Công đại diện cho nhóm tù nhân lương tâm lớn nhất ở Trung Quốc và chiếm 66% tổng số vụ tra tấn, theo Báo cáo Tra tấn của Liên Hiệp Quốc

6

Phản ứng toàn cầu đối với nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức từ các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc

Vào đầu thế kỷ 21, nhiều chính phủ và cơ quan truyền thông trên toàn thế giới đã lắng nghe và tin vào những tuyên truyền và phỉ báng các học viên Pháp Luân Công của chính phủ Giang Trạch Dân. Vì lý do thương mại và chính trị, các chính phủ trên khắp thế giới vẫn im lặng trước những vi phạm nhân quyền của Trung Quốc, ngay cả sau khi nạn thu hoạch nội tạng phi đạo đức bị vạch trần vào năm 2006. Nhiều bệnh viện và trường đại học quốc tế đã nhắm mắt làm ngơ trước sự phổ biến của bằng chứng về việc thu hoạch nội tạng, thậm chí cả những báo cáo cập nhật gần đây hơn và kết luận của Tòa án Trung Quốc.

Tổ chức Y tế Thế giới và Liên Hiệp Quốc chưa có phản ứng đáng kể trước lời kêu gọi tiến hành cuộc điều tra độc lập về cáo buộc thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc. Một bản kiến nghị do DAFOH khởi xướng gửi Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc kêu gọi chấm dứt nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc, được 3 triệu người ở hơn 50 quốc gia ký tên, vẫn chưa nhận được phản hồi chính thức.

Kể từ những năm 1980, chính quyền Trung Quốc đã mua lại các cơ quan truyền thông, đưa ra những hợp đồng hấp dẫn về mặt tài chính cho những cơ quan truyền thông trên toàn thế giới đối với vấn đề thu hoạch nội tạng đã bị cản trở bởi sự im lặng hoặc tự kiểm duyệt của chính họ. Các trường đại học và bệnh viện giảng dạy, bằng cách chấp nhận các chương trình nghiên cứu hấp dẫn về mặt tài chính và trao đổi sinh viên, đã noi gương giới truyền thông.

Thực tế về nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức đã được xác nhận bởi nhiều nhóm điều tra khác nhau. Sau một năm xem xét và điều trần, Tòa án Độc lập điều tra về nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức từ nhân lương tâm ở Trung Quốc, do Ngài Geoffrey Nice làm chủ tịch, đã tuyên bố vào tháng 12/2018 rằng:

“Trong hoạt động thu hoạch nội tạng cưỡng bức lâu dài ở Trung Quốc, thực sự chính các học viên Pháp Luân Công đã được sử dụng làm nguồn cung cấp nội tạng - có lẽ là nguồn cung cấp chính - cho hoạt động thu hoạch nội tạng cưỡng bức.

Ngài Geoffrey Nice, Chủ tịch Tòa án độc lập điều tra Trung Quốc China Tribunal

“Các thành viên của Tòa án chắc chắn - đồng thuận, và không còn nghi ngờ gì nữa - rằng ở Trung Quốc việc thu hoạch nội tạng cưỡng bức từ các tù nhân lương tâm đã được thực hiện trong một thời gian dài với số lượng nạn nhân rất lớn.”

Sau một quá trình thu thập bằng chứng, nhân chứng và lời khai của chuyên gia một cách có hệ thống, Tòa án đã trình bày toàn văn bản phán quyết vào ngày 01/03/2020. Tòa án kết luận: “Trong thực tiễn lâu dài về nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc, điều này thực sự là hành vi vi phạm pháp luật. Các học viên Pháp Luân Công đã bị sử dụng làm nguồn cung cấp nội tạng - có lẽ là nguồn chính - cho hoạt động thu hoạch nội tạng cưỡng bức.” Phán quyết của Tòa án nhân dân này là rõ ràng.

Các chuyên gia y tế và các tập san y khoa cũng đã bắt đầu hiểu được tác động của việc cưỡng bức nội tạng và ảnh hưởng đối với thị trường du lịch ghép tạng quốc tế đang ngày càng phát triển. Các ấn phẩm y học đang từ chối và cấm các bài viết nghiên cứu không tôn trọng điều khoản về truy xuất nguồn gốc và minh bạch được nêu trong Nguyên tắc Hướng dẫn của WHO về hiến và ghép tạng.

Những nỗ lực đáng chú ý đã được thực hiện nhằm đối phó với tội ác ghép tạng tại Trung Quốc. Các

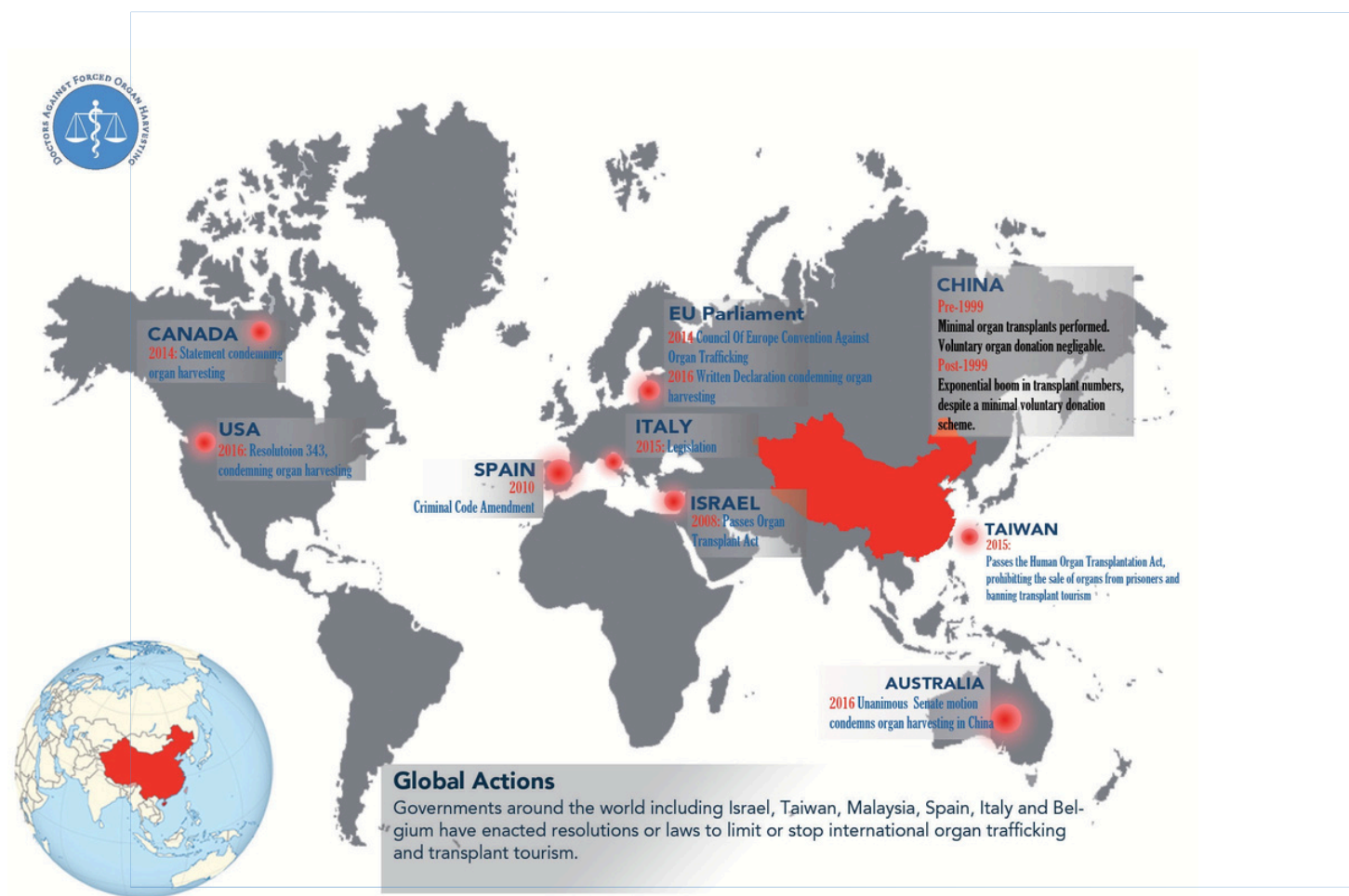
chính phủ trên thế giới đã ban hành các nghị quyết và luật pháp nhằm giải quyết vấn đề đạo đức và pháp lý của việc thu hoạch nội tạng cũng như sự thiếu minh bạch và truy xuất nguồn gốc của các thủ tục thu mua nội tạng và hoạt động ghép tạng ở Trung Quốc.

Năm 2016, Hạ viện Hoa Kỳ đã thông qua Nghị quyết 343 của Hạ viện lên án nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Cùng năm đó, Nghị viện Âu Châu đã thông qua Văn bản Tuyên bố số 48 kêu gọi chấm dứt nạn thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc.

Các chính phủ trên thế giới bao gồm, Israel, Đài Loan, Malaysia, Tây Ban Nha, Ý, và Bỉ đã ban hành các nghị quyết hoặc luật nhằm hạn chế hoặc ngăn chặn hoạt động mua bán nội tạng quốc tế và du lịch

ghép tạng. Công ước của Hội đồng Âu Châu về chống buôn bán nội tạng người đã đặt ra tiền lệ quốc tế cho các quốc gia khác xây dựng và áp dụng luật riêng của họ. Gần đây nhất, Anh và Pháp đang trong quá trình ban hành luật mới chống lại du lịch ghép tạng. Một số chính phủ đang thực thi đạo luật tương tự Magnitsky để giam giữ những kẻ vi phạm nhân quyền.

Hiện có nhiều giải pháp sẵn có khác nhau để giải quyết và ngăn chặn các hoạt động ghép tạng lạm dụng ở Trung Quốc nhằm bảo vệ đạo đức y khoa, nghiên cứu y học được quốc tế chấp nhận, đồng thời ngăn ngừa cá nhân bệnh nhân và tổ chức trở thành đồng lõa với tội phạm. Đã đến lúc thế giới chấm dứt nạn Diệt Chủng Lạnh đối với các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc.

Hình 6.1 Hành động toàn cầu ở các quốc gia nơi luật hoặc nghị quyết đã được thông qua nhằm giải quyết tội ác thu hoạch nội tạng cưỡng bức ở Trung Quốc